

Fővárosi Ítéltábla
9. P. 22.227/2011/4.

A Fővárosi Ítéltábla Szabó és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szabó László Jánosügyvéd) által képviselt felperesnek Giró Szász és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Giró Szász János ügyvéd) által képviselt alperes ellen **vételár megfizetése** iránt indított perében Fővárosi Bíróság 2011. május 31. napján meghozott 4. P. 27.923/2010/4. számú ítélete ellen az alperes 2011. augusztus 8. napján 6. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 (háromszázezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az állam javára az adóhatóság felhívására az ott írt időben és módon fizessen meg 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A felperes kérelmére dr. Huszár Éva közjegyző 2010. november 11. napján 14031/Ü/30511/2010/2. számon fizetési meghagyást bocsátott ki az alperessel szemben kötelezve 15.202.330 Ft, ebből 2.128.415 Ft után 2008. június 6. napjától, 366.228 Ft után 2008. június 9. napjától, 143.952 Ft után 2008. június 10. napjától, 164.308 Ft után 2008. június 11. napjától, 20.256 Ft után 2008. június 12. napjától, 107.099 Ft után 2008. június 13. napjától, 162.091 Ft után 2008. június 16. napjától, 188.775 Ft után 2008. június 17. napjától, 664.938 Ft után 2008. június 18. napjától, 749.966 Ft után 2008. június 19. napjától, 691.239 Ft után 2008. június 24. napjától, 81.408 Ft után 2008. június 25. napjától, 1.361.528 Ft után 2008. június 26. napjától, 1.626.023 Ft után 2008. június 30. napjától, 2.582.956 Ft után

2008. július 1. napjától, 406.199 Ft után 2008. július 2. napjától, 445.592 Ft után
2008. július 8. napjától, 915.541 Ft után 2008. július 9. napjától, 569.374 Ft után
2008. július 11. napjától, 244.907 Ft után 2008. július 14. napjától, 153.468 Ft után
2008. július 15. napjától, 142.428 Ft után 2008. július 16. napjától, 884.572 Ft után
2008. július 17. napjától, 161.591 Ft után 2008. július 21. napjától, 3.755 Ft után
2008. július 22. napjától, 49.346 Ft után 2008. július 23. napjától, 111.683 Ft után
2008. július 28. napjától, 74.692 Ft után 2008. július 29. napjától számított évi 26 %
kamat, 300.000 Ft eljárási díj és 475.000 Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére. A
felperes a követelését arra alapította, hogy az alperes 2007. november 20. napján
aláírt szerződésben készfizető kezességet vállalt a résztulajdonában álló **E. Kft.**
által a **C-H Kft.**-től vásárolt áruk ellenértéke megfizetéséért. Az **E. Kft.** - mellyel
szemben időközben felszámolási eljárás indult - a tartozását nem fizette meg, és a
felszámolás miatt a követelés megtérülésére sincs esély. A **C-H Kft.** a fizetési
meghagyásban megjelölt követeléseit 2008. október 15. napján a felperesre
engedményezte. Az ellentmondás folytán perré alakult ügyben előadta, hogy **C-H**
Kft. szerződéses viszonyban állt **E.**-vel, melynek keretében az előbbi társaság
rendszeresen szállított árut az utóbbi részére 90 napos fizetési határidő mellett. Az
alperes, mint tulajdonos 2007. november 20. napján készfizető kezességet vállalt
E. Kft. tartozásaiért. 2008. október 15. napján a **C-H Kft.** a felperesre
engedményezte **E.**-vel szemben fennálló 15.202.330 Ft összegű követelését, ami
az áruk ki nem fizetéséből eredt. Az **E. Kft.** felszámolás alá került, és a felszámoló a
felperes 15.202.330 Ft összegű hitelezői igényét „F” kategóriába sorolta, de a
kielégítésére vagyon hiányában nem került sor.

Az alperes a fizetési meghagyással szemben azzal az indokolással élt
ellentmondással, hogy emlékezete szerint nem írta alá a 2007. november 20.
napján kelt bizonyítékként megjelölt kezességvállalási megállapodást, így nem
terheli készfizető kezesség. Vitatta tehát a követelésnek mind a jogalapját, mind az
összagszerűségét. Az ellenkérelmében már nem vitatta, hogy a készfizető
kezességvállalást aláírta, de hivatkozott arra, hogy az **E. Kft.** a számlák ellenértékét
megfizette, pontosabban a felek között az alperes által másnak teljesített
kifizetésekkel összefüggésben engedményezési megállapodás és betudási
megállapodás jött létre. Az **E. Kft.** ugyanis a felperes helyett 19.005.607 Ft-ot
fizetett meg a **ME Kft.**-nek. Felhívásra akként nyilatkozott, hogy a felperesi jogelőd
és az **E. Kft.** közötti megállapodás késedelem esetére 26 %-os kamatot írt elő.
Kifejezett bírói felhívásra más védekezése nem volt.

A Fővárosi Bíróság 2011. május 31. napján meghozott 4. P. 27.923/2010/4. számú
ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek
15.202.330 Ft tőkét, ebből

2.128.415 Ft	után 2008. június 6. napjától,
366.228 Ft	után 2008. június 9. napjától,
143.952 Ft	után 2008. június 10. napjától,
164.308 Ft	után 2008. június 11. napjától,
20.256 Ft	után 2008. június 12. napjától,
107.099 Ft	után 2008. június 13. napjától,

162.091 Ft	után 2008. június 16. napjától,
188.775 Ft	után 2008. június 17. napjától,
664.938 Ft	után 2008. június 18. napjától,
749.966 Ft	után 2008. június 19. napjától,
691.239 Ft	után 2008. június 24. napjától,
81.408 Ft	után 2008. június 25. napjától,
1.361.528 Ft	után 2008. június 26. napjától,
1.626.023 Ft	után 2008. június 30. napjától,
2.582.956 Ft	után 2008. július 1. napjától,
406.199 Ft	után 2008. július 2. napjától,
445.592 Ft	után 2008. július 8. napjától,
915.541 Ft	után 2008. július 9. napjától,
569.374 Ft	után 2008. július 11. napjától,
244.907 Ft	után 2008. július 14. napjától,
153.468 Ft	után 2008. július 15. napjától,
142.428 Ft	után 2008. július 16. napjától,
884.572 Ft	után 2008. július 17. napjától,
161.591 Ft	után 2008. július 21. napjától,
3.755 Ft	után 2008. július 22. napjától,
49.346 Ft	után 2008. július 23. napjától,
111.683 Ft	után 2008. július 28. napjától,
74.692 Ft	után 2008. július 29. napjától

a kifizetés napjáig évi 26 %-os késedelmi kamatot, valamint 1.500.000 Ft perköltséget.

A bizonyítási teherre (Pp. 164. § (1) bekezdés) és a bizonyítékok mérlegelésére (Pp. 206. § (1) bekezdés) vonatkozó perrendi szabályok, továbbá a kezességre irányadó rendelkezések (Ptk. 272. §, 274. § (2) bekezdés a) pont) ismertetése után kifejtette, hogy miután az alperes a perben már a készfizető kezesség létrejöttét nem vitatta, kifejezett bírói kérdésre elismerte, hogy az írásba foglalt szerződést kezesként ő írta alá, valamint a felperesi jogelőd követelése létrejöttét ésösszepszerűségét nem vitatta, a felperes pedig a követelés megszerzését alperes által kétségbe nem vont okirattal bizonyította, az elsőfokú bíróság az alperes védekezésére figyelemmel abban a kérdésben foglalt állást, hogy a perbeli követelést az alperesi cég részben vagy egészben kiegyenlítette-e. Az alperes - az őt terhelő bizonyítás keretében - csatolta az általa hivatkozott írásba foglalt megállapodást, amely többek között az alperes érdekeltségébe tartozó **E. Kft.** és a **ME Kft.** között jött létre. Ebben előzményként rögzítették az **E. Kft.** 2007. szeptember 1. napján a **NG Kft.**-vel az MVM Budapest III. kerületi irodaháza villamos munkái elvégzésére alvállalkozói szerződés kötött, s ezen munka elvégzésével összefüggésben összesen bruttó 22.190.767 Ft számlatartozása keletkezett a **ME Kft.** felé. Az alvállalkozói szerződés alapján ugyanakkor a **NG Kft.**-vel szemben 38.400.000 Ft követelése áll fenn. A szerződésben megállapodtak a felek, hogy a **S Kft.** két részletben összesen 22.190.767 Ft-ot megfizet a **ME Kft.**-nek, míg a szerződéssel érintett további követeléseket a felek kiegyenlítettnek tekintik.

Az elsőfokú bíróság egyetértett a felperessel abban, hogy az alperes által hivatkozott betudási megállapodás a perbeli követelést nem érinti, különös tekintettel arra, hogy szerződésnek sem a felperes, sem jogelődjének nem volt részese, a szerződésben írtak alapján nem állapítható meg, hogy a felek szándéka a perbeli követelést érintette volna. Megjegyezte, hogy a perbeli követelés mégösszepszerűségében sem hozható összefüggésbe az alperes által hivatkozott megállapodásban szereplő egyik tétellel sem. És mert az alperes előadása alátámasztására kioktatást követően sem terjesztett elő további bizonyítékot, bizonyítási indítványt, az elsőfokú bíróság nem látta bizonyítottnak az alperesnek a követelés korábbi kiegyenlítésére tett tényelőadását, így a felperes keresetét alaposnak találta.

A késedelmi kamatról a Ptk. 298. § a) pontja és Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján rendelkezett. A perköltségre vonatkozó döntését a Pp. 78. § (1) bekezdésével indokolta, és az összepszerűség megállapításánál figyelembe vette a fizetési meghagyás iránti nemperes eljárásban felmerült, a felperes által előlegezett eljárási díjat, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) szerint megállapított, a felperes által előlegezett kereseti illetéket, továbbá a mérlegeléssel, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletre és a kialakult bírói gyakorlatra is tekintettel meghatározott képviselői munkadíjat.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte és a felperes kereseti kérelmében foglalt követelés tekintetében az alperes beszámítási kifogásának történő helyt adást. Az elsőfokú eljárás során az alperes beszámítási kifogást terjesztett elő azzal, hogy a **ME K. Kft.** és az **E. Kft.**, mint a peres eljárásban érvényesített felperesi igény főkötelezettje között létrejött megállapodás alapján a főkötelezettnek 15.838.006 Ft összegű a felperesi követeléssel egyenemű, lejárt beszámításra alkalmas követelése áll fenn, és a felperesi igényt ezen összegbe történő beszámítással rendezettnek kell tekinteni. Ennek alátámasztására csatolta a 4/A/2. sorszámú megállapodást, amit az elsőfokú bíróság önmagában nem talált megalapozottnak. Előadta, hogy az elsőfokú eljárás során még nem állt rendelkezésére a fellebbezés mellékleteként csatolt 2008. szeptember 22. napján kelt engedményezési szerződés, mely a **ME K. Kft.** és az **E. Kft.** között jött létre, melyben az előbbi a 15.838.006 Ft összegű követelését az utóbbira engedményezte. E megállapodást az **E. Kft.** felszámolója nem adta ki az alperes részére, ugyanakkor feltételezni kell a felperes rosszhiszemű pervitelét, mert az engedményezésről a **ME K Kft.** a felperest 2008. szeptember 22. napján kelt, majd 2008. október 3. napján megismételt levelében tájékoztatta. Ezen okiratok az alperesi igényt jogalapjában és összepszerűségében is alátámasztják. A fellebbezés mellékleteként az alperes csatolta a 2008. szeptember 22. napján létrejött engedményezési szerződést, mely szerint a **ME K Kft.** a **C-H Kft.**-vel szemben fennálló 15.838.006 Ft összegű követelését átruházta az **E.-re.** Csatolta továbbá a 2008. szeptember 22-i az engedményezőtől és az engedményestől származó értesítést az engedményezésről, melynek címzettje a **C-H Kft.** volt, továbbá a 2008. október 3-i keltezésű engedményezőtől származó **C-H Kft.**-hez címzett az értesítést.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, a feltárt tényeket helyesen mérlegelte, és jogszerű ítéletet hozott. A fellebbezés indokolása kizárólag arra vonatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az alperes beszámítási kifogását. Az alperes által az elsőfokú eljárásban csatolt okirat nem volt alkalmas arra, hogy a beszámítási kifogásnak a bíróság helyt adhasson, az alperes azt sem jelölte meg, hogy pontosan milyen jogcímen, milyen összegben fennálló, kit illető követelés beszámítását kéri. A fellebbezés mellékleteként csatolt iratokból vált megismerhetővé, a beszámítani kért követelés. A Pp. 247. § (3) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban beszámítási kifogást csak akkor lehet előterjeszteni, ha az ellenfél elismeri, vagy ha a beszámítani kért követelés az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően járt le. A felperes szerint a másodfokú eljárásban az alperes beszámítási kifogása joghatályosan már nem terjeszthető elő. A csatolt bizonyítékok figyelembevételét a Pp. 235. § (1) bekezdése sem teszi lehetővé. Az alperesnek a beszámítási kifogás előterjesztésekor tudnia kellett, hogy milyen követelést kíván beszámítani, így azt is tudnia kellett, hogy milyen okiratokkal tudja azt igazolni. Az elsőfokú bíróság az alperest felhívta bizonyítékai megjelölésére, és ekkor módja lett volna indítványt tenni arra, hogy a birtokában nem lévő iratokat a bíróság szerezzé be. Ezt azonban nem kérte, így a fellebbezés mellékleteként csatolt okiratokra a másodfokú eljárásban már nem hivatkozhat. Visszautasította a rosszhiszemű pervitelére történő utalást. Rámutatott, hogy jelen per felperese a felperes neve, ami nem azonos az engedményezési szerződésben kötelezettként megjelölt **C-H Kft.**-vel. Az engedményezésről történő értesítés címzettje is a **C-H Kft.** volt, vagyis semmilyen értesítés megküldését az alperes nem igazolta nemhogy a felperes, de tértivevény hiányában még a **C-H Kft.** részére sem. Az a körülmény, hogy **ME K Kft.** a **C-H Kft.**-vel szemben fennálló 15.838.006 Ft összegű követelését az **E.-re** engedményezte, nem eredményezi az alperes mentesülését a keresetben érvényesített követelés alól. A Ptk. 296. § (1) bekezdése szerint a kötelezett a jogosulttal szemben fennálló egynemű és lejárt követelését a jogosulthoz intézett vagy a bírósági eljárás során tett nyilatkozattal a tartozásába beszámíthatja. A beszámítási nyilatkozatnak a kötelezettel való közlését az alperes nem igazolta. Jelezte, hogy időközben a **C-H Kft.** ellen felszámolási eljárás indult. Az **E. Kft.** az engedményezésből származó követelését a felszámolónak nem jelentette be, ezáltal a követelés jogvesztéssel megszűnt, ami annyit is jelent, hogy a beszámítására nincs lehetőség.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a rendelkezése (Pp. 228. § (4) bekezdés), a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet egészében bírálta felül.

Az alperes fellebbezése a következők szerint nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a tényállást annyiban egészíti ki, hogy a felperes a követelését, mint hitelezői igényt az **E. Kft.** felszámolási eljárásában határidőben bejelentette, azt a felszámoló 2009. július 22. napján 15.202.330 Ft erejéig „F” kategóriában igazolta

vissza.

A felperes a **C-H Kft.**-től engedményezés útján megszerzett követelést érvényesített keresetében. A követelés főkötelezettje az **E. Kft.** volt, és a kötelezettség teljesítéséért az alperes készfizető kezességét vállalt.

A másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban beszámítási kifogást nem terjesztett elő, és nem csatolt olyan okirati bizonyítékot, ami szerint a felperessel (vagy a **C-H Kft.**-vel) szemben másnak fennálló követelését engedményezés útján megszerezte. A másodfokú eljárásban beszámítási kifogást csak akkor lehet előterjeszteni, ha azt az ellenfél elismeri, vagy ha a beszámítani kért követelés az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően járt le (Pp. 247. § (3) bekezdés). Az alperes fellebbezésében egy 2008. szeptember 22. napján kelt engedményezési szerződés szerinti követelést kívánt beszámítani. E szerződés szerinti követelés kötelezettje nem a felperes, hanem a **C-H Kft.** volt, az engedményező a **ME K Kft.**, az engedményes pedig az **E. Kft.** Jelen per alperese azonban nem az **E. Kft.**, hanem alperes neve, aki a csatolt iratok szerint semmiféle követelést nem szerzett meg, ami a felperes követelésébe beszámítható lenne. Ugyanakkor azt is meg kell jegyezni, hogy a 2008. szeptember 22. napján kelt engedményezési szerződésre, az azon alapuló értesítésre, mint okirati bizonyítékokra való hivatkozást a Pp. 235. § (1) bekezdése kizárja.

A másodfokú bíróság rámutat, hogy amire az alperes az elsőfokú eljárásban hivatkozott, de nem bizonyított, az a körülmény volt, hogy a **C-H Kft.**-nek az **E.**-vel szemben fennálló követelése már a felperesi igényérvényesítés előtt megszűnt, mert azt betudással kiegyenlítettnek kell tekinteni. Ezt azonban cáfolja a felszámolói visszaigazolás, mely a felperes bejelentett hitelezői igényét 2009. július 22. napján még fennállónak minősítette.

Az alperes 2007. november 20. napján készfizető kezességét vállalt az **E.**-nek áruvásárlásból származó a **C-H Kft.**-t megillető ellenérték megfizetésére. A felperes a **C-H Kft.** követelését engedményezés útján megszerezte. Az alperes sem az első-, sem a másodfokú eljárásban nem tette vitássá, hogy az **E.**-nek a keresetben megjelölt részösszegekből álló tartozása keletkezett. Az alperes nem bizonyította, hogy a felperes követelése betudással megszűnt volna, beszámítási kifogása pedig nem felelt meg a Pp. 247. § (3) bekezdésében írtaknak. Az **E. Kft.** tartozásáért az alperes készfizető kezesként helyállni köteles (Ptk. 274. § (2) bekezdés a) pont), minthogy a főkötelezett nem teljesített.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban pernyertes felperes oldalán felmerült perköltséget az alperes köteles megtéríteni (Pp. 239. §, 78. § (2) bekezdés), csak úgy mint az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket (Itv. 74. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése).

, 2012. április 5.

Dr. Tölg-Molnár László sk.
a tanács elnöke

Dr. Madarász Anna sk.
előadó bíró

Dr. Hőbl Katalin sk.
bíró

A kiadmány hiteléül: